

॥ तैत्तिरीय संहिता ॥

॥ द्वितीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः ॥

प्रजापतिः प्रजा असृजत् ताः सृष्टा इन्द्राग्नी अपांगूहताः
सोऽचायत्प्रजापतिरिन्द्राग्नी वै मै प्रजा अपांगूक्षतामिति
स एतमैन्द्राग्रमेकादशकपालमपश्यत्तन्निर्वपत्तावस्मै प्रजाः
प्रासाधयतामिन्द्राग्नी वा एतस्य प्रजामपंगूहतो योऽलं प्रजायै
सन्प्रजां न विन्दत ऐन्द्राग्रमेकादशकपालन्निर्वपेत्प्रजाकाम
इन्द्राग्नी (१)

एव स्वेन भागधेयेनोपधावति तावेवास्मै प्रजां प्रासाधयतो
विन्दते प्रजामैन्द्राग्रमेकादशकपालन्निर्वपेत्स्पर्द्धमानः क्षेत्रे
वा सजातेषु वेन्द्राग्नी एव स्वेन भागधेयेनोपधावति
ताभ्यामेवेन्द्रियं वीर्यं भ्रातृव्यस्य वृद्धे वि पाप्मना
भ्रातृव्येण जयतेऽप वा एतस्मादिन्द्रियं वीर्यं क्रामति यः
सङ्ग्राममुपप्रयात्यैन्द्राग्रमेकादशकपालन्निः (२)

वपेत्सङ्ग्राममुपप्रयास्यन्निन्द्राग्नी एव स्वेन भागधेयेनोप-

धावति तावेवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं धत्तः सहेन्द्रियेण
 वीर्येणोपप्रयाति जयति त९ सङ्ग्रामं वि वा एष
 इन्द्रियेण वीर्येणर्ह्यते यः सङ्ग्रामञ्जयत्यैन्द्राग्रमेकादश-
 कपालन्निर्वपेत्सङ्ग्रामञ्जित्वेन्द्राग्री एव स्वेन भागधेयेनोप-
 धावति तावेवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यम् (३)

धत्तो नेन्द्रियेण वीर्येण व्यृह्यतेऽप वा एतस्मादिन्द्रियं
 वीर्यङ्ग्रामति य एति जनतामैन्द्राग्रमेकादशकपालन्निर्वपेज्जनतामे
 एव स्वेन भागधेयेनोपधावति तावेवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं धत्तः
 सहेन्द्रियेण वीर्येण जनतामेति पौष्णं चरुमनुनिर्वपेत्पूषा वा
 इन्द्रियस्य वीर्यस्यानुप्रदाता पूषणमेव (४)

स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवास्मा इन्द्रियं वीर्यमनु
 प्रयच्छति क्षेत्रपत्यं चरुं निर्वपेज्जनतामागत्येयं वै क्षेत्रस्य
 पतिरस्यामेव प्रतितिष्ठत्यैन्द्राग्रमेकादशकपालमुपरिष्ठात्निर्वपेत्स
 प्रतिष्ठायेन्द्रियं वीर्यमुपरिष्ठादात्मन्धत्ते ॥ (५)

प्रजाकाम इन्द्राग्री उपप्रयात्यैन्द्राग्रमेकादशकपालन्निर्वीर्यं पूषणमेवैकान्नचत्वारिंशच्च ॥ १ ॥ [१]

अ॒ग्नये॑ पथि॒कृते॑ पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पाल॒न्निर्व॑पे॒द्यो
 द॑र्शपूर्णमासया॒जी सन्न॑मावा॒स्यां वा पौ॑र्णमा॒सीं वा॒-
 ऽतिपा॒दये॑त्प॒थो वा ए॒षोऽध्य॑प॒थेनै॑ति यो द॑र्शपूर्णमासया॒जी
 सन्न॑मावा॒स्यां वा पौ॑र्णमा॒सीं वा॒ऽतिपा॒दय॑त्य॒ग्निमे॒व
 प॑थि॒कृत॑ः स्वेन॑ भा॒गधे॑येनोप॑धावति स ए॒वैन॑मप॒थात्प॒न्थाम॑पि
 नय॑त्यन॒ङ्गान्दक्षि॑णा व॒ही ह्ये॑ष स॒मृद्ध्या॑ अ॒ग्नये॑ व्र॒तप॑तये (६)

पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पाल॒न्निर्व॑पे॒द्य आ॒हि॒ताग्निः॑ सन्न॑व्र॒त्यमि॑व
 चरे॑द॒ग्निमे॒व व्र॒तप॑तिः स्वेन॑ भा॒गधे॑येनोप॑धावति
 स ए॒वैन॑व्र॒तमाल॑भयति व्र॒त्यो भ॑वत्य॒ग्नये॑ र॒क्षोघ्ने॑
 पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पाल॒न्निर्व॑पे॒द्य र॒क्षांसि॑ स॒चेर॑न्न॒ग्निमे॒व
 र॒क्षोह॑णः स्वेन॑ भा॒गधे॑येनोप॑धावति स ए॒वास्मा॑द्र॒क्षास्य॑प॒हन्ति॑
 नि॒शि॒ताया॑न्निर्व॑पेत् (७)

नि॒शि॒ताया॑ र॒क्षांसि॑ प्रेर॑ते स॒म्प्रेर्णा॑न्ये॒वैनानि॑
 ह॑न्ति परि॒श्रिते॑ याज॑येद्र॒क्षसाम॑न॒न्वव॑चाराय र॒क्षोघ्नी॑
 या॑ज्यानुवा॒क्ये भ॑वतो र॒क्षसा॑ः स्तृ॒त्या अ॒ग्नये॑ रु॒द्रव॑ते
 पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पाल॒न्निर्व॑पेदभि॒चर॑न्ने॒षा वा अ॑स्य घो॒रा
 त॒नूर्य॑द्रु॒द्रस्त॑स्मा ए॒वैन॑मावृ॒श्चति॑ ता॒जगा॑र्ति॒माच्छ॑त्य॒ग्नये॑

सुरभि॒मते॑ पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पाल॒न्निर्व॑पे॒द्यस्य॒ गावो॑ वा
पुरु॑षाः (८)

वा प्र॒मीये॑रन् यो वा बिभी॒यादे॑षा वा अ॒स्य
भेष॒ज्यां त॒नूर्य॑त्सु॒रभि॑मती॒ तयै॑वास्मै भेष॒जङ्क॑रोति
सुरभि॒मते॑ भवति पू॒तीग॒न्धस्या॑प॒हत्या॒ अ॒ग्नये॒ क्षाम॑वते
पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पाल॒न्निर्व॑पे॒त्सङ्गामे॒ सं य॑त्ते भा॒ग॒धेये॑नै॒वैन॑
शम॑यित्वा परा॑न्भि निर्दि॑शति॒ यम॑वरेषां वि॒द्ध्यन्ति॒ जीव॑न्ति
स यं परे॑षां प्र स मी॑यते जय॑ति॒ त॑ सङ्गाम॒म् (९)

अ॒भि वा ए॒ष ए॒तानु॑च्यति॒ येषां॑ पूर्वा॒परा॒ अ॒न्वश्चः॑
प्र॒मीय॑न्ते पुरु॒षाहु॑तिर्ह्य॒स्य प्रि॒यत॑मा॒ऽग्नये॒ क्षाम॑वते
पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पाल॒न्निर्व॑पे॒द्वाग॒धेये॑नै॒वैन॑ शम॑यति॒ नैषां॑ पुरा॒
ऽऽयु॑षोऽप॑रः प्र॒मीय॑तेऽभि वा ए॒ष ए॒तस्य॑ गृ॒हानु॑च्यति॒ यस्य॑
गृ॒हान्द॑ह॒त्य॒ग्नये॒ क्षाम॑वते पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पाल॒न्निर्व॑पे॒द्वाग॒धेये॑नै॒वैन॑
शम॑यति॒ नास्या॑प॑रङ्गृ॒हान्द॑हति॥ (१०)

व्रत॑प॒तये॒ नि॒शिता॒या॒न्निर्व॑पेत्पुरु॑षाः सङ्गाम॒न्न च॒त्वारि॑ च॥ [२]

अ॒ग्नये॒ कामा॑य पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पाल॒न्निर्व॑पे॒द्यङ्कामो॒

नोप॒नमे॑द॒ग्निमे॒व काम॑ꣳ स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑ धावति॒ स
 ए॒वैन॑ङ्कामे॒न॒ सम॑र्द्धय॒त्युपै॑नङ्कामो॑ नम॒त्य॒ग्नये॒ यवि॑ष्ठाय
 पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पा॒ल॒न्निर्व॑पे॒त्स्पर्द्ध॑मानः॒ क्षेत्रे॑ वा सजा॒तेषु॑
 वाऽग्नि॑मे॒व यवि॑ष्ठꣳ स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑धावति॒ तेनै॒वेन्द्रि॒यं
 वी॒र्यं॑ भ्रातृ॒व्यस्य॑ (११)

यु॒वते॒ वि पा॒प्मना॒ भ्रातृ॑व्येण जय॒तेऽग्नये॒ यवि॑ष्ठाय
 पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पा॒ल॒न्निर्व॑पेदभिच॒र्यमा॑णोऽग्नि॑मे॒व यवि॑ष्ठꣳ
 स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑धावति॒ स ए॒वास्मा॑द्रक्षा॒ंसि यव॑यति॒
 नैन॑मभिच॒रन्त्सृ॑णुतेऽग्नय॒ आयु॑ष्मते पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पा॒ल॒न्निर्व॑पेद
 का॒मये॑त॒ सर्व॑मायुरि॒यामि॑त्य॒ग्निमे॒वायु॑ष्मन्तꣳ स्वेन॑
 भा॒ग॒धेये॒नोप॑धावति॒ स ए॒वास्मिन् (१२)

आयु॑र्दधाति॒ सर्व॑मायुरे॒त्य॒ग्नये॑ जा॒तवे॑दसे पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पा॒ल॒
 ऽग्नि॑मे॒व जा॒तवे॑दसꣳ स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑धावति॒ स ए॒वैनं॑
 भूति॑ङ्गमयति॒ भव॑त्ये॒वाग्नये॒ रुक्म॑ते पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पा॒ल॒न्निर्व॑पेद्रुक्म
 ऽग्नि॑मे॒व रुक्म॑न्तꣳ स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑धावति॒ स
 ए॒वास्मिन्नु॑च॒न्दधा॑ति॒ रोच॑त ए॒वाग्नये॒ तेज॑स्वते पुरो॒डाश॑म् (१३)

अ॒ष्टाक॑पा॒ल॒न्निर्व॑पे॒त्तेज॑स्कामोऽग्नि॑मे॒व तेज॑स्वन्तꣳ स्वेन॑

भाग॒धेये॒नोप॑धावति॒ स ए॒वास्मि॒न्तेजो॑ दधाति॒ तेज॒स्यैव॑
 भ॑वत्य॒ग्नये॑ सा॒ह॒न्त्याय॑ पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पाल॒न्निर्व॑पे॒त्सीक्ष॑माणो-
 ऽग्निमे॒व सा॒ह॒न्त्यः॑ स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑धावति॒ तेनै॒व स॑हते॒
 यः॑ सीक्षते॥ (१४)

भ्रातृव्यस्यास्मिन्तेजस्वते पुरोडाशमष्टात्रिंशच्च॥ [३]

अ॒ग्नये॒ऽन्न॑वते पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पाल॒न्निर्व॑पे॒द्यः का॒मये॒तान्न॑वान्त्स
 स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑धावति॒ स ए॒वैन॒मन्न॑वन्तङ्क॒रोत्य॑न्न॒वाने॒व
 भ॑वत्य॒ग्नये॑ऽन्ना॒दाय॑ पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पाल॒न्निर्व॑पे॒द्यः
 का॒मये॒तान्ना॑दः स्या॒मित्य॒ग्निमे॒वान्ना॑दः॑ स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑-
 धावति॒ स ए॒वैन॒मन्ना॑दङ्क॒रोत्य॑न्ना॒दः (१५)

ए॒व भ॑वत्य॒ग्नये॒ऽन्न॑पतये पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पाल॒न्निर्व॑पे॒द्यः
 का॒मये॒तान्न॑पतिः स्या॒मित्य॒ग्निमे॒वान्न॑पतिः॑ स्वेन॑ भाग॒धेये॒नोप॑-
 धावति॒ स ए॒वैन॒मन्न॑पतिङ्क॒रोत्य॑न्न॒पतिरे॒व भ॑वत्य॒ग्नये॒
 प॒व॑मानाय पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पाल॒न्निर्व॑पे॒द॒ग्नये॑ पा॒व॒काया॒ग्नये॒
 शु॒च॑ये॒ ज्यो॒गाम॑यावी॒ यद॒ग्नये॑ प॒व॑मानाय निर्व॒पति॑
 प्रा॒णमे॒वास्मि॒न्तेन॑ दधाति॒ यद॒ग्नये॑ (१६)

पा॒व॒काय॒ वाच॑मे॒वास्मि॒न्तेन॑ दधाति॒ यद॒ग्नये॑ शु॒च॑य॒

आयु॑रे॒वास्मि॒न्तेन॑ दधात्यु॒त यदी॒तासु॑र्भव॑ति जी॒वत्ये॒वैतामे॒व
निर्व॑पेच्चक्षु॑ष्कामो॒ यद॒ग्रये॒ पव॑मानाय निर्व॑पति प्रा॒णमे॒वास्मि॒न्तेन॑
दधा॑ति॒ यद॒ग्रये॑ पाव॒काय॒ वाच॑मे॒वास्मि॒न्तेन॑ दधा॑ति॒ यद॒ग्रये॒
शुच॑ये॒ चक्षु॑रे॒वास्मि॒न्तेन॑ दधा॑ति (१७)

उ॒त यद्य॑न्धो भव॑ति॒ प्रैव॑ पश्य॑त्य॒ग्रये॑ पु॒त्रव॑ते
पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पाल॒न्निर्व॑पेदिन्द्रा॒य पु॒त्रिणे॑ पुरो॒डाश॑मेका॒दश॑कपा
प्र॒जाका॑मोऽग्नि॒रेवास्मै॑ प्र॒जां प्र॑ज॒नय॑ति वृ॒द्धामिन्द्रः॑
प्रय॑च्छत्य॒ग्रये॒ रस॑वतेऽज॒क्षीरे॒ चरुं॑ निर्व॑पेद्यः का॒मये॑त
रस॑वान्थस्या॒मित्य॒ग्निमे॒व रस॑वन्तः॒ स्वेन॑ भा॒गधे॒येनोप॑धावति
स ए॒वैनः॑ रस॑वन्तङ्क॒रोति॑ (१८)

रस॑वाने॒व भ॑वत्यज॒क्षीरे॒ भव॑त्याग्नेयी॒ वा ए॒षा यद॒जा
सा॒क्षादे॒व रस॑मवरु॒न्धेऽग्र॑ये वसु॑मते पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पाल॒न्निर्व॑पेद्यः
का॒मये॑त वसु॑मान्थस्या॒मित्य॒ग्निमे॒व वसु॑मन्तः॒ स्वेन॑
भा॒गधे॒येनोप॑ धावति॒ स ए॒वैनं॑ वसु॑मन्तङ्क॒रोति॑ वसु॑माने॒व
भ॑वत्य॒ग्रये॑ वाज॒सृते॑ पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पाल॒न्निर्व॑पेत्सङ्ग्रामे॒ सं
य॑त्ते वाज॑म् (१९)

वा ए॒ष सि॑सी॒र्षति॒ यः सं॒ङ्ग्राम॑ञ्जिगी॑षत्य॒ग्निः

खलु वै देवानां वाजसृदग्निमेव वाजसृतः स्वेन
 भागधेयेनोपधावति धावति वाजः हन्ति वृत्रञ्जयति
 तः सङ्ग्राममथो अग्निरिव न प्रतिधृषे भवत्यग्नयेऽग्निवते
 पुरोडाशमष्टाकपालन्निर्वपेद्यस्याग्नावग्निमभ्युद्धरेयुर्निर्दिष्टभागो
 वा एतयोरन्योऽनिर्दिष्टभागोऽन्यस्तौ सम्भवन्तौ यजमानम् (२०)

अभिसम्भवतः स ईश्वर आर्तिमार्तोर्यदग्नयेऽग्निवते
 निर्वपति भागधेयेनैवैनौ शमयति नार्तिमार्छति यजमानो-
 ऽग्नये ज्योतिष्मते पुरोडाशमष्टाकपालन्निर्वपेद्यस्याग्निरुद्धृतो-
 ऽहुतेऽग्निहोत्र उद्वायेदपर आदीप्यानूद्धृत्य इत्याहुस्तत्तथा न
 कार्यं यद्वागधेयमभि पूर्वं उद्ध्रियते किमपरोऽभ्युत् (२१)

ह्रियेतेति तान्येवावक्षाणानि सन्निधाय मन्थेदितः
 प्रथमञ्ज्जे अग्निः स्वाद्योनेरधि जातवेदाः। स गायत्रिया
 त्रिष्टुभा जगत्या देवेभ्यो हव्यं वहतु प्रजानन्निति
 छन्दोभिरेवैनः स्वाद्योनेः प्रजनयत्येष वाव सौ-
 ऽग्निरित्याहुर्ज्योतिस्त्वा अस्य परापतितमिति यदग्नये
 ज्योतिष्मते निर्वपति यदेवास्य ज्योतिः परापतितन्तदेवावरुन्धे।

षट्॥ [४]

वैश्वान॒रन्द्वाद॑शकपाल॒न्निर्व॑पेद्धारु॒णं च॒रुन्द॑धि॒क्राव्ण॑णे
च॒रुम॑भि॒शस्य॑मानो॒ यद्वै॑श्वान॒रो द्वाद॑शकपालो॒ भव॑ति
संव॒त्सर॑रो वा अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रः सं व॑त्स॒रेणै॒वैन॑ः स्वद॒यत्य॑प
पा॒पं वर्ण॑ः ह॒ते वारु॑णेनै॒वैनं॑ वरुणपा॒शान्मु॑ञ्चति
दधि॒क्राव्णा पु॑नाति॒ हिर॑ण्य॒न्दक्षि॑णा प॒वित्रं॒ वै हिर॑ण्यं
पु॒नात्ये॒वैन॑मा॒द्यम॑स्यान्नं॒ भव॑त्ये॒तामे॒व निर्व॑पेत्प्रजाका॒मः
संव॒त्सरः॑ (२३)

वा ए॒तस्या॑शा॒न्तो योनिं॑ प्र॒जायै॑ पशूना॒न्निर्द॑हति॒ योऽलं॑
प्र॒जायै॑ सन्प्र॒जां न वि॒न्दते॒ यद्वै॑श्वान॒रो द्वाद॑शकपालो॒ भव॑ति
संव॒त्सर॑रो वा अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रः सं व॑त्स॒रमे॒व भा॑ग॒धेये॑न शमयति
सोऽस्मै॑ शा॒न्तः स्वा॒द्योने॑ः प्र॒जां प्र॑ज॒नय॑ति वारु॑णेनै॒वैनं॑
वरुणपा॒शान्मु॑ञ्चति॒ दधि॒क्राव्णा पु॑नाति॒ हिर॑ण्य॒न्दक्षि॑णा
प॒वित्रं॒ वै हिर॑ण्यं पु॒नात्ये॒वैन॑म् (२४)

वि॒न्दते॑ प्र॒जां वै॑श्वान॒रन्द्वाद॑शकपालं॒ निर्व॑पेत्पु॒त्रे जा॒ते
यद॒ष्टाक॑पालो॒ भव॑ति गाय॒त्रियै॒वैनं॑ ब्रह्मवर्च॒सेन॑ पु॒नाति॑
यन्न॑व॒कपाल॑स्त्रि॒वृते॒वास्मि॑न्तेजो॒ दधा॑ति॒ यद॒शक॑पालो

विराजैवास्मिन्नन्नाद्यन्दधाति यदेकादशकपालस्त्रिष्टुभैवा-
स्मिन्निन्द्रियं दधाति यद्वादशकपालो जगत्स्यैवास्मिन्पशून्दधाति
यस्मिंञ्जात एतामिष्टिन्निर्वपति पूतः (२५)

एव तेजस्व्यन्नाद इन्द्रियावी पशुमान्भवत्यव वा
एष सुवर्गल्लोकाच्छिद्यते यो दर्शपूर्णमासयाजी
सन्नमावास्यां वा पौर्णमासीं वाऽतिपादयति सुवर्गाय
हि लोकाय दर्शपूर्णमासाविज्येते वैश्वानरन्द्वादश-
कपालन्निर्वपेदमावास्यां वा पौर्णमासीं वाऽतिपाद्यं
संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः सं वत्सुरमेव प्रीणात्यथो
संवत्सुरमेवास्मा उपदधाति सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै (२६)

अथो देवता एवान्वारभ्य सुवर्गल्लोकमेति वीरहा वा
एष देवानां योऽग्निमुद्वासयते न वा एतस्य ब्राह्मणा ऋतायवः
पुराऽन्नमक्षन्नाग्नेयमष्टाकपालन्निर्वपेद्वैश्वानरन्द्वादशकपालमग्निमु-
यदष्टाकपालो भवत्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्रौऽग्निर्यावानेवाग्निस्तर-
आतिथ्यङ्करोत्यथो यथा जनं यतेऽवसङ्करोति तादृक् (२७)

एव तद्वादशकपालो वैश्वानरो भवति द्वादश मासाः
संवत्सरः सं वत्सरः खलु वा अग्रेयोनिः स्वामेवैनं

योनिङ्गमयत्याद्यमस्यान्नं भवति वैश्वानरन्द्वादशकपालन्निर्वपेन्मा
 सप्तकपालङ्गमकाम आहवनीये वैश्वानरमधिश्रयति
 गार्हपत्ये मारुतं पापवस्यसस्य विधृत्यै द्वादशकपालो
 वैश्वानरो भवति द्वादश मासाः संवत्सरः सं वत्सरेणैवास्मै
 सजाताः श्र्यावयति मारुतो भवति (२८)

मारुतो वै देवानां विशो देवविशेनैवास्मै मनुष्यविशमवरुन्धे
 सप्तकपालो भवति सप्तगणा वै मारुतो गणश एवास्मै
 सजातानवरुन्धेऽनूच्यमान आसादयति विशमेवास्मा
 अनुवर्त्मानङ्करोति॥ (२९)

प्रजाकामः संवत्सरः पुनात्येवैनं पृतः समष्टौ तादृङ्गारुतो भवत्येकान्नत्रिंशच्च॥—[५]

आदित्यं चरुं निर्वपेत्सङ्गममुपप्रयास्यन्नियं वा
 अदितिर्स्यामेव पूर्वे प्रतितिष्ठन्ति वैश्वानरन्द्वादशकपालन्निर्वपेद
 सं वत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः सं वत्सरः खलु वै
 देवानामायतनमेतस्माद्वा आयतनाद्देवा असुरानजयन्
 यद्वैश्वानरन्द्वादशकपालन्निर्वपति देवानामेवायतने यतते
 जयति तं सङ्गममेतस्मिन्वा एतौ मृजाते (३०)

यो विद्विषाणयोरन्नमत्ति वैश्वानरन्द्वादशकपालन्निर्वपेद्विद्विषा-
 सं वत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः सं वत्सरस्वदितमेवात्ति
 नास्मिन्मृजाते संवत्सराय वा एतौ सममाते यौ
 सममाते तयोर्यः पूर्वोऽभिद्रुह्यति तं वरुणो गृह्णाति
 वैश्वानरन्द्वादशकपालन्निर्वपेत्सममानयोः पूर्वोऽभिद्रुह्य
 संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः सं वत्सरमेवात्वा
 निर्वरुणम् (३१)

परस्तादभिद्रुह्यति नैनं वरुणो गृह्णात्याव्यं वा एष
 प्रतिगृह्णाति योऽविं प्रतिगृह्णाति वैश्वानरन्द्वादशकपालन्निर्वपेदविं
 प्रतिगृह्यं संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः सं वत्सरस्वदितामेव
 प्रतिगृह्णाति नाव्यं प्रतिगृह्णात्यात्मनो वा एष मात्रामाप्नोति य
 उभयादत्प्रतिगृह्णात्यश्वं वा पुरुषं वा वैश्वानरन्द्वादशकपालन्निर्वपे

प्रतिगृह्यं संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः सं वत्सरस्वदितमेव
 प्रतिगृह्णाति नात्मनो मात्रामाप्नोति वैश्वानरन्द्वादशकपालन्निर्वपेत्
 वत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरो यदा खलु वै सं वत्सरञ्जनतायाश्चरत्य
 स धनार्घो भवति यद्वैश्वानरन्द्वादशकपालन्निर्वपति

संवत्सरसातामेव सनिमभि प्रच्यवते दानकामा अस्मै प्रजा
भवन्ति यो वै सं वत्सरम् (३३)

प्रयुज्य न विमुञ्चत्यप्रतिष्ठानो वै स भवत्येतमेव
वैश्वानरं पुनरागत्य निर्वपेद्यमेव प्रयुङ्क्ते तं भागधेयेन
विमुञ्चति प्रतिष्ठित्यै यया रज्ज्वोत्तमाङ्गामाजेत्तां भ्रातृव्याय
प्रहिणुयान्निर्ऋतिमेवास्मै प्रहिणोति॥ (३४)

-[६]निर्वरुणं वपेदुभयादद्यो वै सं वत्सरं षट्त्रिंशच्च।]

ऐन्द्रं चरुं निर्वपेत्पशुकाम ऐन्द्रा वै पशव इन्द्रमेव
स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवास्मै पशून्प्रयच्छति
पशुमानेव भवति चरुर्भवति स्वादेवास्मै योनेः
पशून्प्रजनयतीन्द्रायेन्द्रियावते पुरोडाशमेकादशकपालन्निर्वपेत्पशु
इन्द्रियं वै पशव इन्द्रमेवेन्द्रियावन्तः५ स्वेन भागधेयेनोप
धावति सः (३५)

एवास्मा इन्द्रियं पशून्प्रयच्छति पशुमानेव भवतीन्द्राय
घर्मवते पुरोडाशमेकादशकपालन्निर्वपेद्ब्रह्मवर्चसकामो
ब्रह्मवर्चसं वै घर्म इन्द्रमेव घर्मवन्तः५ स्वेन भागधेयेनोप-

धावति॒ स ए॒वास्मि॑न्ब्रह्मवर्च॑सन्दधाति॒ ब्रह्मवर्च॑स्यैव
भ॑वतीन्द्रा॒यार्क॑वते॒ पुरो॑डाश॒मेका॑दशकपाल॒न्निर्व॑पेदन्न॒कामो॑-
ऽर्को॒ वै दे॒वाना॑मन्न॒मिन्द्र॑मे॒वार्क॑वन्तु॒ऽस्वेन॑ भाग॒धेये॑न (३६)

उप॑धावति॒ स ए॒वास्मा॑ अन्नं॒ प्रय॑च्छत्यन्नाद ए॒व भ॑वतीन्द्रा॒य
घ॑र्मवते॒ पुरो॑डाश॒मेका॑दशकपाल॒न्निर्व॑पेदिन्द्रा॒येन्द्रि॑यावत॒
इन्द्रा॑यार्क॑वते॒ भूति॑कामो॒ यदिन्द्रा॑य घ॒र्मव॑ते निर्व॑पति॒ शिर॑
ए॒वास्य॒ तेन॑ करोति॒ यदिन्द्रा॑येन्द्रि॒याव॑त आ॒त्मान॑मे॒वास्य॒
तेन॑ करोति॒ यदिन्द्रा॑यार्क॑वते॒ भूत॑ ए॒वान्नाद्ये॒ प्रति॑तिष्ठति॒
भव॑त्ये॒वेन्द्रा॑य (३७)

अ॒होमु॑चै॒ पुरो॑डाश॒मेका॑दशकपाल॒न्निर्व॑पेद्यः॒ पा॒प्मना॑
गृही॑तः स्यात्पा॒प्मा वा अ॒ह इन्द्र॑मे॒वाहो॑मुच॒ऽस्वेन॑
भाग॒धेये॑नोप॑धावति॒ स ए॒वैनं॑ पा॒प्मनो॑ऽह॒सो
मुञ्च॑तीन्द्रा॒य वैमृ॑धाय॒ पुरो॑डाश॒मेका॑दशकपाल॒न्निर्व॑पेद्यं
मृधो॑ऽभि प्र॒वेपे॑रन्ना॒ष्ट्राणि॑ वाऽभि॑संमि॒युरिन्द्र॑मे॒व वैमृ॑धः
स्वेन॑ भाग॒धेये॑नोप॑धावति॒ स ए॒वास्मान्मृ॑धः (३८)

अप॑हन्तीन्द्रा॒य त्रा॒त्रे पुरो॑डाश॒मेका॑दशकपाल॒न्निर्व॑पेद्बुद्धो
वा परि॑यत्तो वेन्द्र॑मे॒व त्रा॒तार॒ऽस्वेन॑ भाग॒धेये॑नोप॑धावति॒ स

एवैनत्रायत् इन्द्रायार्कश्वमेधवते पुरोडाशमेकादशकपालन्निर्वपेद्य
महायज्ञो नोपनमेदेते वै महायज्ञस्यान्त्ये तनू यदर्काश्वमेधाविन्द्र
स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवास्मा अन्ततो
महायज्ञश्चावयत्युपैनं महायज्ञो नमति॥ (३९)

इन्द्रियावन्तः स्वेन भागधेयेनोपधावति सोऽर्कवन्तः स्वेन भागधेयेनैवेन्द्रायास्मान्मृधोऽस्मै

सप्त च। ७। ॥ [७]

इन्द्रायान्वृजवे पुरोडाशमेकादशकपालन्निर्वपेद्भामकाम
इन्द्रमेवान्वृजुः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मै
सजाताननुकान्करोति ग्राम्येव भवतीन्द्राण्यै चरुं निर्वपेद्यस्य
सेनाऽसंशितेव स्यादिन्द्राणी वै सेनायै देवतेन्द्राणीमेव
स्वेन भागधेयेनोपधावति सैवास्य सेना संश्यति
बल्वजानपि (४०)

इद्धो सन्नह्येद्वौर्यत्राधिष्कन्ता न्यमेहत्ततो बल्वजा
उदतिष्ठन्गवामेवैनं न्यायमपिनीय गा वेदयतीन्द्राय मन्युमते
मनस्वते पुरोडाशमेकादशकपालन्निर्वपेत्सङ्ग्रामे सं यत्त
इन्द्रियेण वै मन्युना मनसा सङ्ग्रामञ्जयतीन्द्रमेव मन्युमन्तं
मनस्वन्तः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्निन्द्रियं

मन्युं मनो दधाति जयति तम् (४१)

सङ्ग्राममेतामेव निर्वपेद्यो हतमनाः स्वयं पाप इव
स्यादेतानि हि वा एतस्मादपक्रान्तान्यथैष हतमनाः स्वयं
पाप इन्द्रमेव मन्युमन्तं मनस्वन्तुः स्वेन भागधेयेनोपधावति
स एवास्मिन्निन्द्रियं मन्युं मनो दधाति न हतमनाः स्वयं
पापो भवतीन्द्राय दात्रे पुरोडाशमेकादशकपालन्निर्वपेद्यः
कामयेत् दानकामा मे प्रजाः स्युः (४२)

इतीन्द्रमेव दातारुः स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवास्मै
दानकामाः प्रजाः करोति दानकामा अस्मै प्रजा भवन्तीन्द्राय
प्रदात्रे पुरोडाशमेकादशकपालन्निर्वपेद्यस्मै प्रत्तमिव सन्न
प्रदीयेतेन्द्रमेव प्रदातारुः स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवास्मै
प्रदापयतीन्द्राय सुत्राम्णे पुरोडाशमेकादशकपालन्निर्वपेदपरुद्धो
वा (४३)

अपरुद्धमानो वेन्द्रमेव सुत्रामाणः स्वेन भागधेयेनोप-
धावति स एवैनत्रायतेऽनपरुद्धो भवतीन्द्रो वै सदृङ्
देवताभिरासीत्स न व्यावृतमगच्छत्स प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा
एतमैन्द्रमेकादशकपालन्निर्वपत्तेनैवास्मिन्निन्द्रियं मन्धाच्छकरी

याज्यानुवाक्ये अकरोद्वज्रो वै शक्करी स एनं वज्रो भूत्या
ऐन्ध (४४)

सोऽभवत्सोऽबिभेद्भूतः प्र मा धक्ष्यतीति स प्रजापतिं
पुनरुपाधावत्स प्रजापतिः शक्कर्या अधि रेवतीन्निर्ममीत
शान्त्या अप्रदाहाय योऽलङ् श्रियै सन्धसदङ्ख्समानैः
स्यात्तस्मा एतमैन्द्रमेकादशकपालन्निर्वपेदिन्द्रमेव स्वेन
भागधेयेनोपधावति स एवास्मिन्निन्द्रियन्दधाति रेवतीं
पुरोनुवाक्या भवति शान्त्या अप्रदाहाय शक्करी याज्या वज्रो
वै शक्करी स एनं वज्रो भूत्या इन्धे भवत्येव॥ (४५)

अपि तङ् स्युर्वेन्ध भवति चतुर्दश च॥ [८]

आग्नावैष्णवमेकादशकपालन्निर्वपेदभिचरन्त्सरस्वत्याज्यभागा
स्याद्बार्हस्पत्यश्चरुर्यदाग्नावैष्णव एकादशकपालो
भवत्यग्निः सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञो देवताभिश्चैवेन यज्ञेन
चाभिचरति सरस्वत्याज्यभागा भवति वाग्वै सरस्वती
वाचैवेनमभिचरति बार्हस्पत्यश्चरुर्भवति ब्रह्म वै देवानां
बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवेनमभिचरति (४६)

प्रति वै परस्तादभिचरन्तमभिचरन्ति द्वेद्वे पुरोनुवाक्ये

कुर्यादतिप्रयुक्त्या एतयैव यजेताभिचर्यमाणो देवताभिरेव
 देवताः प्रतिचरन्ति यज्ञेन यज्ञं वाचा वाचं ब्रह्मणा
 ब्रह्म स देवताश्चैव यज्ञं च मद्ध्यतो व्यवसर्पति
 तस्य न कुतश्चनोपाव्याधो भवति नैनमभिचरन्स्तृणुत
 आग्नावैष्णवमेकादशकपालन्निर्वपेद्यं यज्ञो न (४७)

उपनमेदग्निः सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञोऽग्निश्चैव विष्णुं च
 स्वेन भागधेयेनोपधावति तावेवास्मै यज्ञं प्रयच्छत उपैनं
 यज्ञो नमत्याग्नावैष्णवं घृते चरुं निर्वपेच्चक्षुष्कामोऽग्नेर्वै चक्षुषा
 मनुष्या वि पश्यन्ति यज्ञस्य देवा अग्निश्चैव विष्णुं च स्वेन
 भागधेयेनोपधावति तावेव (४८)

अस्मिश्चक्षुर्धत्तश्चक्षुष्मानेव भवति धेनवै वा एतद्रेतो
 यदाज्यमनुहुस्तण्डुला मिथुनादेवास्मै चक्षुः प्रजनयति
 घृते भवति तेजो वै घृतन्तेजश्चक्षुस्तेजसैवास्मै
 तेजश्चक्षुरवरुन्ध इन्द्रियं वै वीर्यं वृद्धे भ्रातृव्यो यजमानो-
 ऽयंजमानस्याद्धरकल्पां प्रति निर्वपेद्भ्रातृव्ये यजमाने
 नास्येन्द्रियम् (४९)

वीर्यं वृद्धे पुरा वाचः प्रवदितोर्निर्वपेद्यावत्येव

वाक्तामप्रौदितां भ्रातृव्यस्य वृद्धे तामस्य वाचं प्रवदन्तीमन्या
 वाचोऽनु प्रवदन्ति ता इन्द्रियं वीर्यं यजमाने दधत्याग्रावैष्णवमष्ट
 सवनस्याकाले सरस्वत्याज्यभागा स्याद्वार्हस्पत्यश्चरुर्यदष्टाक्षरा
 भवत्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्रं प्रातः सवनं प्रातः सवनमेव
 तेनाप्रोति (५०)

आग्रावैष्णवमेकादशकपालनिर्वपेन्माध्यन्दिनस्य
 सवनस्याकाले सरस्वत्याज्यभागा स्याद्वार्हस्पत्यश्चरुर्यदेकादश
 भवत्येकादशाक्षरा त्रिष्टुप्त्रैष्टुभं माध्यन्दिनं सवनं
 माध्यन्दिनमेव सवनन्तेनाप्रोत्याग्रावैष्णवद्वादशकपालनिर्वपेत्तृतीय
 सरस्वत्याज्यभागा स्याद्वार्हस्पत्यश्चरुर्यद्वादशकपालो
 भवति द्वादशाक्षरा जगती जागतन्तृतीयसवनन्तृतीयसवनमेव
 तेनाप्रोति देवताभिरेव देवताः (५१)

प्रतिचरति यज्ञेन यज्ञं वाचा वाचं ब्रह्मणा ब्रह्मं
 कपालैरेव छन्दाः स्यात्प्रोति पुरोडाशैः सवनानि
 मैत्रावरुणमेकं कपालनिर्वपेद्विंशत्यै काले यैवासौ भ्रातृव्यस्य
 वशाऽनूबन्ध्या सो एवैषैतस्यैकं कपालो भवति नहि कपालैः
 पशुमर्हत्याप्तुम्॥ (५२)

ब्रह्मणैवेनमभिचरति यज्ञो न तावेवास्यैन्द्रियमाप्नोति देवताः सप्तत्रिंशच्च।९॥—[९]

असावा॑दि॒त्यो न व्य॑रोच॒त॒ तस्मै॑ दे॒वाः प्राय॑श्चित्ति॒मैच्छ॑न्तस्मा॒
ए॒त॒ꣳ सो॑मा॒रौद्रं॑ च॒रुं निर॑व॒प॒न्तेनै॒वास्मि॒न्नुच॑म॒दधु॑र्यो
ब्र॒ह्मव॑र्च॒सका॑मः स्या॒त्तस्मा॑ ए॒त॒ꣳ सो॑मा॒रौद्रं॑ च॒रुं
निर्व॑पे॒त्सोम॑श्चै॒व रु॒द्रं च॒ स्वेन॑ भा॒ग॒धेये॒नोप॑धावति
तावे॒वास्मि॑न्ब्रह्मव॑र्च॒सन्ध॑त्तो ब्रह्मव॑र्च॒स्यैव॑ भ॒वति॑ ति॒ष्यापू॑र्णमा॒से
निर्व॑पेद्रु॒द्रः (५३)

वै ति॒ष्यः सोमः॑ पू॒र्णमा॑सः सा॒क्षादे॒व ब्र॒ह्मव॑र्च॒समव॑रु॒न्धे
परि॑श्रिते याजयति ब्रह्मव॑र्च॒सस्य॑ परि॑गृहीत्यै श्वे॒तायै॑
श्वे॒तव॑त्सायै दु॒ग्धं म॑थि॒तमा॑ज्यं भव॒त्याज्यं॑ प्रोक्ष॑ण॒माज्ये॑न
मार्ज॑यन्ते याव॑दे॒व ब्र॒ह्मव॑र्च॒सं तथ्सर्व॑ङ्क॒रोत्य॑ति ब्रह्मव॑र्च॒सङ्क्रि॑यत
इत्या॑हुरीश्व॒रो दु॒श्चर्मा॑ भवि॑तो॒रिति॑ मा॒नवी॑ ऋचौ॑ धा॒र्य्ये
कुर्या॑द्यद्वै किं च॒ म॒नुर॑व॒दत्त॑द्र॒ष्ट॒वज॑म् (५४)

भे॒ष॒जमे॒वास्मै॑ करोति॒ यदि॑ बिभी॒याद्दु॒श्चर्मा॑ भवि॑ष्यामीति॒
सोमा॑पौष्णं च॒रुं निर्व॑पे॒त्सौम्यो॑ वै दे॒वता॑या॒ पुरु॑षः पौष्णाः
प॒शवः॑ स्वयै॒वास्मै॑ दे॒वता॑या॒ प॒शुभि॑स्त्वच॑ङ्क॒रोति॑ न दु॒श्चर्मा॑

भवति सोमारौद्रं चरुं निर्वपेत्प्रजाकामः सोमो वै रेतोधा
अग्निः प्रजानां प्रजनयिता सोमं एवास्मै रेतो दधात्यग्निः
प्रजां प्रजनयति विन्दते (५५)

प्रजाः सोमारौद्रं चरुं निर्वपेदभिचरन्त्सौम्यो वै देवताया
पुरुष एष रुद्रो यदग्निः स्वाया एवेन देवतायै निष्क्रीय
रुद्रायापि दधाति ताजगार्तिमाच्छति सोमारौद्रं चरुं
निर्वपेज्ज्योगामयावी सोमं वा एतस्य रसो गच्छत्यग्निः
शरीरं यस्य ज्योगामयति सोमादेवास्य रसन्निष्क्रीणात्यग्नेः
शरीरमुत यदि (५६)

इतासुर्भवति जीवत्येव सोमारुद्रयोर्वा एतद्भ्रंसितः होता
निष्विदति स ईश्वर आर्तिमार्तो रनुद्वान् होत्रा देयो वह्निर्वा
अनुद्वान् वह्निर्होता वह्निनैव वह्निमात्मानं स्पृणोति
सोमारौद्रं चरुं निर्वपेद्यः कामयेत स्वेऽस्मा आयतने भ्रातृव्यं
जनयेयमिति वेदिं परिगृह्यार्द्धमुद्धन्यादूर्ध्वत्रार्द्धं बर्हिषः
स्तृणीयादूर्ध्वं नार्द्धमिच्छस्यभ्यादद्ध्यादूर्ध्वं न स्व एवास्मा
आयतने भ्रातृव्यं जनयति॥ (५७)

रुद्रो भेषजं विन्दते यदि स्तृणीयादुर्द्धन्दादश च॥१०॥ [१०]

ऐन्द्रमेकादशकपालन्निर्वपेन्मारुतं सप्तकपालङ्गामकाम
इन्द्रश्चैव मरुतश्च स्वेन भागधेयेनोप धावति त एवास्मै
सजातान्प्रयच्छन्ति ग्राम्येव भवत्याहवनीयं ऐन्द्रमधिश्रयति
गार्हपत्ये मारुतं पापवस्यसस्य विधृत्यै सप्तकपालो
मारुतो भवति सप्तगणा वै मरुतो गणश एवास्मै
सजातानवरुन्धेऽनूच्यमान आसादयति विशमेव (५८)

अस्मा अनुवर्त्मानङ्करोत्येतामेव निर्वपेद्यः कामयेत
क्षत्राय च विशे च समदन्दद्ध्यामित्यैन्द्रस्यावद्यन्ब्रूयादिन्द्रायानु
ब्रूहीत्याश्राव्य ब्रूयान्मरुतो यजेति मारुतस्यावद्यन्ब्रूयान्मरुद्धो-
ऽनुब्रूहीत्याश्राव्य ब्रूयादिन्द्रं यजेति स्व एवैभ्यो भागधेये
समदन्दधाति वितृहाणास्तिष्ठन्त्येतामेव (५९)

निर्वपेद्यः कामयेत कल्पैरन्निति यथादेवतमवदाय
यथादेवतं यजेद्भागधेयेनैवैनान् यथायथङ्कल्पयति कल्पन्त
एवैन्द्रमेकादशकपालन्निर्वपेद्वैश्वदेवन्द्वादशकपालङ्गामकाम
इन्द्रश्चैव विश्वाश्च देवान्स्वेन भागधेयेनोप धावति त
एवास्मै सजातान्प्रयच्छन्ति ग्राम्येव भवत्यैन्द्रस्यावदाय

वैश्वदेवस्यावद्येदथैन्द्रस्य (६०)

उपरिष्ठादिन्द्रियेणैवास्मां उभयतः सजातान्परिगृह्णात्युपाधाय
वासो दक्षिणा सजातानामुपहित्यै पृश्नि्यै दुग्धे प्रैयङ्गवं चरुं
निर्वपेन्मरुद्ध्यो ग्रामकामः पृश्नि्यै वै पयंसो मरुतो जाताः
पृश्नि्यै प्रियङ्गवो मारुताः खलु वै देवतया सजाता मरुत
एव स्वेन भागधेयेनोपधावति त एवास्मै सजातान्प्रयच्छन्ति
ग्राम्यैव भवति प्रियवती याज्यानुवाक्ये (६१)

भवतः प्रियमेवैनं समानानाङ्करोति द्विपदा पुरोनुवाक्या
भवति द्विपद एवावरुन्धे चतुष्पदा याज्या चतुष्पद एव
पशूनवरुन्धे देवासुराः सं यत्ता आसन्ते देवा मिथो
विप्रिया आसन्ते ३ऽन्योन्यस्मै ज्यैष्ठ्यायातिष्ठमानाश्चतुर्धा
व्यक्रामन्नग्निर्वसुभिः सोमो रुद्रैरिन्द्रो मरुद्विर्वरुण आदित्यैः
स इन्द्रः प्रजापतिमुपाधावत्तम् (६२)

एतया संज्ञान्याऽयाजयदग्नये वसुमते पुरोडाशमष्टाकंपालन्नि
रुद्रवते चरुमिन्द्राय मरुत्वते पुरोडाशमेकादशकपालं
वरुणायाऽऽदित्यवते चरुन्ततो वा इन्द्र देवा ज्यैष्ठ्यायाभि
समजानत यः समानैर्मिथो विप्रियः स्यात्तमेतया संज्ञान्या

याजयेदग्रये वसुमते पुरोडाशमष्टाकं पालन्निर्वपेत्सोमाय
 रुद्रवते चरुमिन्द्राय मरुत्वते पुरोडाशमेकादशकपालं
 वरुणायाऽऽदित्यवते चरुमिन्द्रमेवैनं भूतञ्ज्यैष्ठ्याय समाना
 अभिसञ्जानते वसिष्ठः समानानां भवति॥ (६३)

विशमेव तिष्ठन्त्येतामेवाधेन्द्रस्यं याज्यानुवाक्ये तं वरुणाय चतुर्दश च॥११॥—[११]

हिरण्यगर्भ आपो ह यत्प्रजापते। स वेद पुत्रः पितरं स
 मातरं स सूनुर्भुवत्स भुवत्पुनर्मघः। स द्यामौर्णोदन्तरिक्षं
 स सुवः स विश्वा भुवो अभवत्स आऽभवत्। उदुत्यश्चित्रम्।
 सप्रत्नवन्नवीयसाऽग्ने द्युम्नेनं सं यतां। बृहत्तन्तु भानुनां।
 निकाव्यां वेधसः शश्वतस्करहस्ते दधानः (६४)

नर्या पुरूणि। अग्निर्भुवद्रयिपती रयीणां सत्रा चक्राणो
 अमृतानि विश्वा। हिरण्यपाणिमृतये सवितारमुप ह्वये। स
 चेत्ता देवता पदम्। वाममद्य सवितर्वाममु श्वो दिवेदिवे
 वाममस्मभ्यं सावीः। वामस्य हि क्षयस्य देव भूररया धिया
 वामभाजः स्याम। बडित्था पर्वतानाङ्घ्रिं बिभर्षि पृथिवि।
 प्र या भूमि प्रवत्वति मुह्य जिनोषि (६५)

म॒हि॒नि॒। स्तो॒मांस॑स्त्वा वि॒चारि॑णि॒ प्रति॑ष्टोभन्त्य॒क्तुभिः॑। प्र
या वाज॒न्न हे॑ष॒न्तं पे॒रुम॑स्य॒स्यर्जु॑नि। ऋ॒दू॒दरे॑ण॒ सख्या॑ स॒चेय॑
यो मा॒ न रि॒ष्ये॑द्धर्य॒श्च पी॑तः। अ॒यं यः सो॒मो न्य॑धा॒य्यस्मे
तस्मा॒ इन्द्र॑ प्र॒तिर॑मे॒म्यच्छ॑। आ॒पा॒न्तम॑न्युस्तृ॒पल॑प्र॒भर्मा॑ धु॒निः
शि॒र्मीवा॒ज्छरु॑मा॒ ऋ॒जी॒षी। सो॒मो वि॒श्वान्य॑त॒सा वना॑नि॒
ना॒र्वा॒गिन्द्र॑ प्र॒तिमा॑नानि दे॒भुः। प्र (६६)

सु॒वा॒नः सोमं॑ ऋ॒तयु॑श्चि॒केतेन्द्रा॑य॒ ब्रह्म॑ ज॒मद॑ग्निर॒र्चन्।
वृषा॑ य॒न्तासि॑ श॒वस॑स्तु॒रस्या॒न्तर्य॑च्छ॒ गृण॑ते ध॒र्त्रं दृ॑ह।
स॒बाध॑स्ते॒ मद॑श्च शु॒ष्मयं॑ च॒ ब्रह्म॑ नरो॑ ब्रह्म॒कृतः॑ स॒पर्य॑न्।
अ॒र्को वा॒ यत्तु॑रते॒ सोम॑चक्षा॒स्तत्रे॑दिन्द्रो॑ दधते॒ पृथ्सु॑ तु॒र्याम्।
व॒षट्ते॑ वि॒ष्णवा॒स आ कृ॑णोमि॒ तन्मे॑ जुष॒स्व शि॑पिविष्ट
ह॒व्यम्। (६७)

व॒र्धन्तु॑ त्वा सु॒ष्टुतयो॑ गि॒रो मे॑ यू॒यं पा॑त स्व॒स्तिभिः॑ सदा॑
नः। प्र तत्ते॑ अ॒द्य शि॑पिविष्ट॒ नामा॑र्यः श॒ंसामि॑ व॒युना॑नि
वि॒द्वान्। तं त्वा॑ गृणामि॒ त्वस॑म॒तवी॒यान्क्षय॑न्त॒मस्य॑ रज॑सः
परा॒के। कि॒मित्ते॑ वि॒ष्णो परि॒क्ष्यं भू॑त्प्रयद्व॒वक्षे॑ शि॑पिवि॒ष्टो
अ॒स्मि। मा वर्षो॑ अ॒स्मदप॑गूह ए॒तद्य॑दन्य॒रूपः॑ समि॒थे

बभूथ। (६८)

अग्ने दा दाशुषे रयिं वीरवन्तं परीणसम्। शिशिहि नः
सूनुमतः। दा नो अग्ने शतिनो दाः सहस्रिणो दुरो न वाजः
श्रुत्या अपावृधि। प्राची द्यावापृथिवी ब्रह्मणा कृधि सुवर्ण
शुक्रमुषसो विदिद्युतुः। अग्निर्दा द्रविणं वीरपेशा अग्निर्ऋषिं
यः सहस्रां सनोति। अग्निर्दिवि हव्यमाततानाग्नेर्धामानि
विभृता पुरुत्रा। मा (६९)

नो मर्द्धीरा तू भर। घृतं न पूतं तनूररेपाः शुचि हिरण्यम्।
तत्ते रुक्मो न रोचत स्वधावः। उभे सुश्चन्द्र सर्पिषो दर्वी
श्रीणीष आसनि। उतो न उत्पुपूर्या उक्थेषु शवसस्पत इषः
स्तोतृभ्य आ भर। वायो शतं हरीणां युवस्व पोष्याणाम्।
उत वा ते सहस्रिणो रथ आ यातु पाजसा। प्र याभिः (७०)

यासि दाश्वांसमच्छां नियुद्धिर्वायविष्टये दुरोणे। नि
नो रयिं सुभोजसं युवेह नि वीरवद्भव्यमश्वियं च
राधः। रेवतीर्नः सधमाद् इन्द्रे सन्तु तुविवाजाः। क्षुमन्तो
याभिर्मदेम। रेवां इद्रेवतः स्तोता स्यात्त्वावतो मघोनः।
प्रेदु हरिवः श्रुतस्य॥ (७१)

जिनोषि देभुः प्र हव्यं बभूथ मा यामिंश्चत्वारिंशच्च॥ (१२)॥—————[१२]

प्रजापतिस्ताः सृष्टा अग्नये पथिकृतेऽग्नये कामायाग्नयेऽन्नं वते वैश्वानरमादित्यं चरुमैन्द्रं चरुमिन्द्रायान्वृजव आग्नावैष्णवमसौ
सोमारौद्रमैन्द्रमेकादशकपालं हिरण्यगर्भो द्वादश॥ (१२) प्रजापतिरग्नये कामायाभि सम्भवतो यो विद्विषाणयोरिद्धो
सन्नद्येदाग्नावैष्णवमुपरिष्टाद्यासिं दक्षामेकं सप्ततिः॥ (१३) प्रजापतिः प्रेदुं हरिवः श्रुतस्य॥

आदित्येभ्यो देवा वै मृत्योर्देवा वै सन्नमर्यम्णे प्रजापतेऽयं ऋषिः शत्रुजापतिर्देवेभ्योऽन्नाद्यन्देवासुरास्तात्र जनो ह्यवोऽसि
यन्नवमग्निं वै प्रजापतिर्वरुणाय या वामिन्द्रावरुणा सप्रन्नवच्चतुर्दश॥ 14॥ आदित्येभ्यस्त्वष्ट्रस्मै दानकामा एवावरुन्धेऽग्निं वै
सप्रन्नवथ्यदंश्चाशत्॥ 56॥ आदित्येभ्यः सुवरूपो जिगाय॥